

[Anders Andersen.]

øget, når man på et andet meget vigtigt område også gennemfører foranstaltninger, som skal sikre, at fællesskabet opnår fordele derved. Jeg tænker her bl. a. på hele kødområdet.

Man må altså forudse, at vanskelighederne på det afsætningsmæssige område på grund af de politiske forhold i Vesteuropa vil forøges. Men når man nu taler om, at det er urimeligt, at dansk landbrug i, hvad man kalder en overenskomstperiode — og dermed mener man altså i den periode på 2 år, hvori det forlig, der blev opnået sidste forår, skulle gælde — rejser nye krav, vil jeg gerne have lov til at gøre opmærksom på, at dansk landbrug selv med opfyldelsen af de ønsker, som man havde fremsat og opnået aftale med den højtærede landbrugsminister om, ikke havde fået dækning for andet end salget på hjemmemarkedet. De $\frac{2}{3}$ af vor produktion, der fortsat går til eksport, ville møde de forøgede vanskeligheder, som jeg nævnte før, og ville derigennem være med til at skabe yderligere økonomiske problemer for den enkelte landmand.

Jeg lagde også mærke til, at det ærede medlem hr. Hans Rasmussen og den ærede ordfører hr. Carl Petersen gav udtryk for, at det ville være naturligt og måske rimeligt også at tildele landbruget en dyrtidsportion, når andre lønmodtagere her i landet fik en.

Jeg kunne være enig med de to ærede medlemmer i de udtalelser, de har fremsat, for så vidt der kun var tale om at give landbruget dækning for de almindelige stigninger i leveomkostningerne, men jeg stiller det op som et åbent spørgsmål: hvad mener de to herrer så der derudover burde gøres i anledning af nedgangen i landbrugets indtjeningsmuligheder i det sidste års tid på ca. 600 mill. kr., altså ud over den fordyrelse, som landbruget også må påtage sig på grund af de stigende leveomkostninger?

Jeg lagde mærke til, at det ærede medlem hr. Hans Rasmussen sagde, at landbruget

som et frit erhverv også måtte være parat til at tage svingninger i indtægterne, og det erkender jeg fuldt ud. Jeg erkender fuldt ud, at der for et erhverv vil kunne være gode og dårlige år, vekslende med hinanden; men når det på grund af den markedsmæssige udvikling, den økonomiske og omkostningsmæssige udvikling her i landet, er blevet sådan, at dansk landbrug ikke har sådanne vekslende vilkår, men alene har de vanskelige vilkår og de stigende økonomiske problemer at slås med, må det være rimeligt, at man tager disse problemer op til overvejelse og forsøger at finde frem til en løsning.

Jeg mindes endnu, hvordan mange sidste år, da der var tale om at give landbruget kontante tilskud, var utilfredse med den form. I år, da der er tale om at forhøje priserne på landbrugsprodukter — i lighed med, hvad andre kredse gør — nærer man også betænkeligheder og udtaler utilfredshed dermed. Det må dog vist erkendes, at dansk landbrug som erhverv må have samme muligheder og samme rettigheder, som man har inden for andre erhvervsområder.

Der kunne være grund til at fremføre mange andre betragtninger, og jeg har da også lagt mærke til, at nogle af de ærede talere har været inde på en lang række betragtninger over landbrugets almindelige strukturelle forhold. Jeg har med en vis interesse læst det ærede medlem hr. Morten Langes temmelig fyldstgørende bemærkninger i betænkningen. Der ligger i disse næsten en belæring fra det ærede medlems side i retning af, hvad man inden for dansk landbrug burde foretage sig for at klare problemerne. Jeg vil dog gerne, når man taler om strukturændringer, om afsætningsforhold og forbedring af afsætningsvilkårene og om rationalisering inden for den enkelte landbrugsbedrift, sige, at det i og for sig er en passé tale at opfordre til, at noget sådant skal gennemføres; for dansk landbrug har, måske mere end mange andre erhverv, gennem de senere år på disse områder netop præsteret en kæmpeindsats, og